

Ældste L. Tom Perry
De Tolv Apostles Kvorum

Find varig fred og opbyg evige familier

Det er Jesu Kristi evangelium, som tilvejebringer fundamentet, hvorpå vi kan finde evigtvarende fred og opbygge evige familier.

Vores vej gennem livet udsætter os for både gode og dårlige tider. Hver tid består af forskellige udfordringer. Måden, hvorpå vi tilpasser os forandringer hen ad vejen, afhænger af det fundament, som vi bygger på. Vor Herre og Frelserens evangelium tilvejebringer et sikkert og solidt fundament. Det er sat sammen stykke for stykke, efterhånden som vi opnår kundskab om Herrens evige plan for sine børn. Frelseren er den store lærer. Vi følger ham.

Skrifterne vidner om ham og tilvejebringer et fuldkomment eksempel på retfærdighed, som vi kan følge. Jeg har ved en tidligere konference fortalt Kirkens medlemmer, at jeg er i besiddelse af notesbøger, hvor min mor har nedskrevet materiale, som hun brugte i sin forberedelse til lektioner i Hjælpeforeningen. Noterne er lige så gyldige i dag, som de var dengang. En af dem var et citat skrevet i 1908 af Charles Edward Jefferson om Jesu Kristi karaktertræk. Der står:

»At være kristen indebærer, at man har en så oprigtig og inderlig beundring for Jesus, at hele ens liv handler om at stræbe efter at blive som ham ...

Vi kan kende ham gennem de ord, som han talte, gennem de gerninger, han gjorde og gennem det, han ikke sagde. Vi kan også kende ham ved det indtryk, som han gjorde først på sine venner og siden på sine fjender og til sidst hos den store gruppe af mennesker, som levede på samme tid ...

Et af det tyvende århundredes kendetegn er utilfredshed ...

Verden higer efter noget uden at vide, hvad den søger. Rigdommen har indfundet sig, ... [og] verden er fyldt med ... opfindelser skabt ved menneskets evner og genialitet, men ... vi er [stadig] rastløse, utilfredse [og] forvirrede ... [Hvis vi åbner] Det Nye Testamente, [bliver vi hilst med disse ord]: »Kom til mig og jeg vil give jer hvile, jeg er livets brød, jeg er verdens lys, den, der tørster, skal komme til mig og drikke, min fred giver jeg jer, I skal få kraft, I skal glæde jer« (*The Character of Jesus*, 1908, s. 7, 11, 15-16).

Mænd og kvinder er til dels formet efter dem, som de vælger at bo iblandt. De, som de ser op til og forsøger at efterligne, former dem også. Jesus er det store eksempel. Den

eneste måde at finde evig fred på er ved at se hen til ham og leve.

Hvad er værd at studere om Jesus? »Forfatterne af Det Nye Testamente ... kerede sig ikke om [Jesu] status, klædningerne han bar eller husene, som han boede i ... Han blev født i en stald, arbejdede hos en tømmer, underviste i tre år og døde så på korset ... Det Nye Testamente blev skrevet af mænd, som var fast besluttede på, at vi ... fæstner vore øjne på [ham]« (*The Character of Jesus*, s. 21-22) med en vished om, at han i sandhed var og er Guds Søn, Frelseren og verdens Forløser.

Det er min overbevisning, at én af Frelserens lignelser særligt kan anvendes på vore dage.

Den står i Matthæusevangeliet kapitel 13, hvor vi læser:

»Mens folkene sov, kom hans fjende og såede ukrudt i hveden og gik sin vej.

Da kornet skød op og satte kerne, kom også ukrudtet frem.

Husbondens folk kom så og spurgte: Herre, såede du ikke god sæd i din mark? Hvor kommer da ukrudtet fra?

Han svarede: Det har en fjende gjort. Folkene spørger ham så: Vil du have, at vi skal gå ud og luge det væk?

Han svarer dem: Nej, for når I luger ukrudtet væk, kommer I til at rykke hveden op sammen med det.

Lad blot begge dele gro side om side indtil høsten. Ved høsttid vil jeg så sige til høstfolkene: Tag først ukrudtet fra og bind det i knipper, så det kan brændes, men saml hveden i min lade« (v. 25-30).

Den gamle fjende af hele menneskeheden bruger alle de metoder, som han kan komme på, for at sprede ukrudt vidt og bredt. Han har fundet måder, hvorpå han endda kan krænke hjemmets fred. De ondsindede og verdslige ting er så almindelige, at det

synes umuligt at luge dem væk. De kommer gennem kabler og i luften ind i små apparater, som vi har udviklet til uddannelse og fornøjelse. Hveden og ukrudtet er sammenfiltret. En forvalter med ansvar for marken må med al sin kraft nære det, som er godt, og forstærke det og gøre det smukt, så ukrudtet ingen interesse har for øjet eller øret. Hvor er vi velsignede som medlemmer af Herrens kirke at have vor Herre og Frelsers dyrebare evangelium som et fundament, hvorpå vi kan bygge vores liv.

I Mormons Bog i 2 Nefi læser vi: »For se, jeg siger jer igen, at hvis I vil træde ind på vejen og modtage Helligånden, vil den vise jer alt det, som I skal gøre« (2 Ne 32:5).

Vi må aldrig tillade, at verdens larm overdøver og overvælder den stille, sagte røst.

Vi er bestemt blevet advaret mod begivenheder, som vi vil stå over for i

vore dage. Vores udfordring vil være, hvordan vi forbereder os på de begivenheder, som Herren har fortalt os med sikkerhed vil komme.

Mange i vores plagede samfund forstår, at familiens opløsning kun vil medføre sorg og håbløshed i en urolig verden. Som medlemmer af Kirken har vi ansvaret for at bevare og beskytte familien som samfundets og evighedens grundlæggende enhed. Profeterne har på forhånd advaret os om de uundgåelige og destruktive konsekvenser af familie-værdiers opløsning.

Mens verden fortsat betragter os, bør vi sikre os, at vores eksempel støtter og forsvaret den plan, som Herren har forberedt for sine børn her på jorden. Den bedste måde at undervise på er ved at være et retskaffent eksempel. Vores hjem må være hellige steder for at modstå verdens pres. Husk, at de største af alle Herrens

velsignelser kommer gennem og er givet retskafne familier.

Vi må omhyggeligt fortsætte med at evaluere vores præstation som forældre. Den mest indflydelsesrige undervisning, et barn nogensinde kan få, kommer fra interesserede og retskafne fædre og mødre. Lad os først se på moderens rolle. Lyt til dette citat af præsident Gordon B. Hinckley:

»Kvinder, som gør et hus til et hjem, yder et langt større bidrag til samfundet end dem, der leder store hæere eller som er direktør for imponerende selskaber. Hvem kan sætte en værdi på den indflydelse en mor har på sine børn, en bedstemor på sine efterkommere eller tanter og søstres betydning for deres slægtninge?

Vi kan end ikke begynde at måle eller udregne de kvinders indflydelse, som på deres måde opbygger stabile familieliv og sørger for fremtidige generationers evigtvarende ve og vel. Beslutninger truffet af denne generations kvinder vil få evige konsekvenser. Må jeg foreslå, at dagens mødre ikke har nogen større mulighed eller seriøs udfordring end at give alt, hvad de har, for at styrke hjemmet« (*Standing for Something: 10 Neglected Virtues That Will Heal Our Hearts and Homes*, 2000, s. 152).

Lad os nu se på den rolle en far spiller i vores liv:

Fædre giver velsignelser og udfører hellige ordinancer på vegne af deres børn. Disse vil blive åndelige højdepunkter i deres liv.

Fædre er personligt involverede i ledelsen af familiebønner, daglig læsning i skriften og ugentlige familieaftener.

Fædre opbygger familietraditioner ved at være engagerede i planlægningen af familieferier og udflugter, som involverer alle i familien. Børnene vil aldrig glemme disse særlige øjeblikke.

Fædre har en personlig samtale med deres børn og underviser dem i evangeliets principper.

Fædre underviser sønner og døtre i værdien af arbejde og hjælper dem til at sætte værdige mål for deres eget liv.

Fædre er eksempler på trofast evangelisk tjeneste.

Glem ikke, brødre, jeres hellige kaldelse som far i Israel – det er jeres vigtigste kaldelse i tid og al evighed – en kaldelse, som I aldrig kan blive afløst fra.

Ved stavskonferencer for mange år siden viste vi et filmklip for at illustrere temaet for det budskab, vi talte om. I årets løb, mens vi rejste rundt for Kirken til vore tildelte stavskonferencer, blev vi godt bekendt med indholdet af filmen. Vi kunne næsten citere den udenad. Dens budskab er blevet hos mig i alle disse år. Filmen blev indtalt af præsident Harold B. Lee og fortalte om en oplevelse, som var foregået i hans datters hjem. Det lød lidt i denne retning:

En aften prøvede hjemmets mor ihærdigt at færdiggøre henkogningen af noget frugt. Endelig var børnene klar til at gå i seng og falde til ro. Det var nu tid til at ordne frugterne. Mens hun stod og skrællede og udstenede frugten, viste to små drenge sig i køkkenet og fortalte, at de nu var parate til aftenbøn.

Da hun ikke ønskede at blive forstyrret, sagde moderen hurtigt til drengene: »Løb I bare ind og bed jeres aftenbøn alene, så vil mor lige lave den her frugt færdig.«

Den ældste af de to drenge stillede sig bestemt op foran hende og spurgte: »Hvad er vigtigst, bøn eller frugt?« (se *Kirkens præsidenters lærdomme: Harold B. Lee*, 2001, s. 143).

Nogle gange står vi i situationer, hvor vi har muligheden for at undervise et barn om noget, som vil få stor

betydning for deres unge liv. Naturligvis er bøn vigtigere end frugt. En vellykket forælder burde aldrig have travlt til at bruge tid på at undervise et barn om noget vigtigt.

Det er min sikre overbevisning, at der aldrig har været en periode i mit lange liv, hvor vor himmelske Faders børn har haft større behov for en trofast, hengiven forælders vejledning. Vi har en stor og nobel arv af forældre, som har opgivet næsten alt, hvad de ejede, for at finde et sted, hvor de kunne opfostre deres familie i tro og mod, så den næste generation kunne nyde større muligheder, end de selv har haft. Indeni os selv må vi finde den samme beslutsomme ånd og overvinde de udfordringer, som vi står over for, med den samme ånd af opofrelse. Vi må i de kommende generationer indgyde en endnu stærkere

afhængighed af vor Herre og Frelsers belæring.

»Og se, mine sønner, husk, husk, at det er på klippen, vor forløser, som er Kristus, Guds Søn, at I skal bygge jeres grundvold, så når Djævelen udsender sine mægtige vinde, ja, sine pile i hvirvelvinden, ja, når alle hans hagl og hans mægtige uvejr skal ramme jer, at det ingen magt skal få over jer til at drage jer ned i elendighedens og den uendelig jammers kløft på grund af den klippe, som I er bygget på, som er en sikker grundvold, en grundvold, hvorpå menneskene, hvis de bygger derpå, ikke kan falde« (Hel 5:12).

Det er Jesu Kristi evangelium, som tilvejebringer fundamentet, hvorpå vi kan finde evigtvarende fred og opbygge evige familier. Om dette bærer jeg vidnesbyrd i vor Herre og Frelsers, Jesu Kristi, navn. Amen. ■